ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1881
ΙΔΡΥΤΗΣ: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡ. ΦΥΛ. 3057

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1937
Εόδοκίας έν Ἐφέσῳ 7 παίδων
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16, ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

ΤΙ ΕΠΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΕΝΟΣ ΜΟΝΟΝ ΕΤΟΥΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΕΠΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΝΑ ΕΙΝΕ: ΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπετείῳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ κάτωθι, διάγγελμα :

Πρὸς τὸν
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἀπὸ ἄλας τᾶς πόλεις, τᾶς κωμοπόλεις, καὶ τὰ χωρία τᾶς Ἑλλάδος γενικὰ ἐξέφρασθη ἡ ἐπιθυμία ὅλων σας, Ἑλληνικὲ λαέ, νὰ ἑορτάσετε τὴν ἐπέτειον τῆς 4ης Αὐγούστου, χωρὶς πρατικὰς τοιμπαὶ καὶ παραστάξεις, χωρὶς ἐπισήμους δοξολογίας, ἀλλὰ ἀπ' ἐναντίας μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῆν καθαρᾶ λαϊκῆν, μὲ τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον λαϊκῆν ἐλευθερίαν καὶ μὲ ὅλον τὸν ἀδολον καὶ γνήσιον λαϊκὸν ἐνθουσιασμόν.

Ζεβόμεθα καὶ δεχόμεθα τὴν γενικὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν σου, Ἑλληνικὲ λαέ, μὲ βαθὺ αἴσθημα εὐγνωμοσύνης, διότι πρᾶγματι, μεγαλυτέρα τιμὴ διὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ, παρὰ μὲ τὸ νὰ τὴν ἑορτάσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅπως αὐτὸς θέλει, μὲ τὸ ἰδικόν του αἴσθημα καὶ μὲ τὸν ἰδικόν του τρόπον νὰ ἐκφράσῃ τὸ αἰσθημά του τοῦτο.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὸ ἔργον μας. Ἀλλὰ τὸ ἔργον μας δὲν σταματᾷ ποτὲ καὶ οὔτε πρόκειται νὰ σταματήσῃ. Οὔτε διαιρεῖται εἰς χρονικὰς περιόδους καὶ εἰς φάσεις ἀπὸ τὰ διακόπτωνται ἀπὸ σταθ

ΑΙΣΘΗΜΑ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΕΟΣ

Τέτοιο ἦτο τὸ αἴσθημα τῆς ἀπολυτρώσεως ὅποιος εἶχε ἐπιλήψῃ τὴν πρόσκλησίν μας ἡ μεγίστη πλειονότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπήντησε μὲ ἐνθουσιώδεις ἐλπίδας. Μία δὲ μεγάλη μερὶς ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς ἐξ ἰδιοσυγκρασίας σκεπτικιστὰς, ἀπήντησε καὶ αὐτὴ μὲ εὐμενῆ ἀποδοχήν, ἀναμένουσα τὸ μέλλον.

Οἱ ἀπεύθυνοι, ποὺ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡδήγουν τὸν τόπον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, ἀπομείναν τὲς μόνοι καὶ ἀλίγιστοι, ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν σκιάν μὲ τὴν ἔνοχον ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐπέλθῃ μία καταστροφὴ ὁποιαδήποτε εἰς τὸν τόπον, διὰ νὰ ἐπανεύρουν ἔτσι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ παράφρονες ἀνατροπεῖς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως ποὺ πρὸ τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου ἐξέπεσαν καὶ ἔρχεται ταχεῖα ἡ ἐκλήρωσις τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀνέμων των, κατάπληκτοι ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀνάνηψιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐλησμόνησαν τὰς κομπορρημοσύνας των καὶ ὀδεμίαν ἀπετόλμησαν φανερὰν ἀντίδρασιν.

Διὰ τοῦτο ἡ μεταβολὴ αὐτὴ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐπεκράτησε καὶ ἐθημιούργησε νέαν κατάστασιν πραγμάτων, χωρὶς ἀναταρασσμὸς καὶ χωρὶς νὰ χυθῇ οὔτε σταγὼν αἵματος. Τόσον ἐπιβλητικὴ ἦτο ἡ ὑπόταξις τῆς ἐκ μέρους σου, ἑλληνικὲ λαέ.

Μὲ αὐτὸ τὸ γενικὸν αἴσθημα ὑποστηριζόμενοι ἀντιμετωπίσαμεν τὰ τεράστια προβλήματα, τὰ ὁποῖα ὠρθώνετο ἐμπρός μας, ἀποτελέσματα τῆς κακοδαιμονίας τοῦ παρελθόντος, μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ πίστιν ἐπροχωρήσαμεν ὁμοῦ καὶ σύντονα εἰς τὴν λύσιν των.

Ὁ ἀγὼν μας καὶ αἱ προσπάθειαί μας ἦσαν συνεχεῖς, καὶ σημερινοὶ, ἀδιάκοποι, ἡμέραν καὶ νύκτα, μῆνας πολλοὺς καὶ μέχρι σήμερον. Ἀλλὰ καὶ ἡ βοήθεια, ποὺ μᾶς ἔδοθη ἀπὸ τοὺς ἐντὸς καὶ τοὺς ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ τοὺς ἀλλοεθνισμοὺς βοηθοὺς μας, ἦτο μεγάλη, καὶ ἐφόσον ἐπήρχετο ἡ ἐπιτυχία, ἡ βοήθεια αὐτὴ πρὸ ἑξάετοῦ, καὶ ἐπολλαπλασιάζετο καὶ ἐπεξετείνετο εἰς πάσης τάξεως πολίτας. Ἔδω ἀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν καὶ τὴν συνδρομήν, ποὺ πρόθυμα μᾶς ἔδωκεν ὁ τύπος.

Τοιούτοροπ μὲ τὴν πρόοδον τοῦ ἔργου μας, ἐμεγάλωνε καὶ ἡ γενικὴ πεποίθησις ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς ἐπιτυχίας του. Ἀποκαθίστατο ἡ πεποίθησις τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἑαυτόν του καὶ ἡ αἰσιοδοξία του διὰ τὸ μέλλον του. Εἰς τὰς ἐπικλήσεις μας ἀπήντα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περισσότερον ὑπερῆφανον τὸ ἑλληνικὸν τοῦ αἴσθημα. Καὶ ἔτσι σήμερα δὲν ὑπάρχει κανεὶς πλέον ποὺ νὰ μὴ τὸ θεωρῇ καύχημά του ὅτι εἶνε Ἕλλην.

Βῆμα πρὸς βῆμα ἐπαλαίσαμεν μέσα εἰς μυρίας δυσχερείας καὶ βῆμα πρὸς βῆμα ὑπερνικήσαμεν αὐτὰς καὶ ἔτσι βαθμηδὸν αἱ ἐνθουσιώδεις ἀρχικαὶ ἐλπίδες τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατέληξαν εἰς βεβαιότητα καὶ πίστιν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἔργον μας.

Καὶ εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ ρεῦμα τῆς ἐμπιστοσύνης παρεσύρθησαν μαζί καὶ ἐπνίγησαν οἱ ἀρχικοὶ δισταγμοὶ τῆς μικρᾶς μειονότητος τῶν ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας πάντοτε ἀμφιβαλλόντων ἀνθρώπων καὶ συνετάχθησαν εἰς τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην. Καὶ ἔτσι σήμερα τὸ ἔργον μας φέρεται ἀπὸ ἕνα ὅλον κλῆρον λαοῦ, γεμάτον ἐμπιστοσύνην καὶ ἐνθουσιασμόν.

Πρωτοπόρος εἰς τὸ ρεῦμα αὐτὸ ἐστάθη ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν γεμάτη ἀπὸ τὴν χαρὰν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν τῆς νεότητος, ὡρμήσεν εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ οὔτε διὰ μίαν στιγμὴν δὲν ἐστάθη ἡ ἀμφιβάλλεν δι' ἡμᾶς.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Καὶ τώρα δὲν πιστεύω νὰ περιμένῃ κανεὶς ὅτι εἰς μίαν στιγμὴν τοιαύτην γοιοῦτου ἐορτασμοῦ θ' ἀσχοληθῶ μὲ τοὺς ὁλίγους ἀκόμη τοῦ παρελθόντος ποὺ ἔμειναν μόνοι ἀκίνητοι μέσα εἰς τὸν γενικὸν ροῦν τοῦ ἔθνους καὶ μὲ τὰ μάτια στραμμένα πρὸς τὰ ὀπίσω ἀνάμεσα εἰς ἕνα λαόν, ποὺ ὁρμᾷ πρὸς τὰ ἐμπρός.

Οὔτε θὰ περιμένῃ κανεὶς νὰ δαπανήσω τὸν καιρόν σας μὲ τοὺς παραφόρους ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἄνειρον ἦτο καὶ ὄνειρον εἶνε πάντοτε ἡ ἀνάτροπή τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως. Βεβαιώνω μόνον τοὺς πάντας ὅτι ἀγῶνον καὶ ζωὴν τὸ δῆμα τῆς ἐξουσίας εἶνε στυλωμένον ἑπάνω τους. Καὶ πρέπει νὰ εἴσθε μαζί μας ὅλοι ἀγρυπνοὶ καὶ προσεκτικοὶ εἰς κάθε ὑπουλὴν κίνησιν τους.

Ἀρχίσαμεν πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ποὺ ἀπειλητικὰ ὀρθώνετο μπρός μας. Μὲ σειρὰν μέτρων οἰκονομικῶν, ποὺ τὸ ἕνα διεδέχετο τὸ ἄλλο, καὶ ποὺ ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερα, ἐφέραμεν τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ μὲ σειρὰν ἄλλων μέτρων συναλλαγματικῶν, αὐστηρῶν, ἀλλὰ ἀναγκαίων, ἐκλείσαμεν τὴν διαρροὴν τοῦ συναλλάγματος. Καὶ ἔτσι ἐσώσαμεν τὴν δραχμήν. Τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν πολεμικῶν μας δυνάμεων τὸν ὁποῖον εἴχομεν προσταθήσει ν' ἀρχίσωμεν καὶ πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀλλὰ μὲ μεγάλας δυσκολίας συνοφεῖς πρὸς τὴν προαυγουστιανὴν κατάστασιν, ἀμέσως μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου τὸν ἐντείναμεν εἰς μέγιστον βαθμὸν καὶ ἐξακολουθοῦμεν μὲ βῆμα ἐντατικὸν δαπανώντες δυσκατορθώματα ἐπὶ δυσκατορθωμάτων, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνωμεν ἐκτάκτως τὸν λαόν, ἐκτὸς μόνον ἐπὶ μιᾶς μικρᾶς φορολογίας, τὴν ὁποίαν οὐ τος χρὴ μόνον ἀγογγύστως, ἀλλὰ καὶ μὲ χαρὰν ἐδέχθη. Καὶ ἔτσι ἐξασφαλίζομεν τὴν Ἑλλάδα μας.

Ἐπίσης εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀην Αὐγούστου καὶ μέχρι σήμερον συνεχῶς καὶ συστηματικὰ ἀνεμόρφωνε τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς μισθωτοὺς, ἐπὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζετε καὶ τὰ ὁποῖα συνεχίζομεν καὶ θὰ συνεχίσωμεν καὶ ἔνα συνόλον μαζὶ μὲ ὅλο τὸ ἔθνος. Καὶ ἔτσι ἐτιμήθη, ὅπως ἔπρεπεν ἡ ἐργασία.

Ὅπως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἔδωκα ὑπόσχεσιν, ἀντιμετωπίσαμεν ἀμέσως τὴν ἀρρώστειαν τῆς φτώχειας καὶ τὴν ἀθλιότητα μὲ μέτρα κοινωνικῆς προνοίας καὶ κρατικῆς ἀντιλήψεως γοργὰ καὶ συστηματικά, τὰ ὁποῖα συνεχίζομεν καὶ ἐπὶ πολλὰ χρόνια θὰ συνεχίζομεν ἐκεῖ ὅπου ἐστάθη καὶ ἀπεδόσαμεν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ὑγείαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἀλόκληρη πρόθυμα μᾶς προσέφερε τὸν ὀβολόν της καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τὴν μόθυμα ἐδέχθη τὴν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰδικὴν φορολογίαν.

Ἐπειτα κατὰ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ἐπίσης ἐστρέψαμεν τὰ μάτια μας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ὑπαιθρον καὶ τὴν ἀγροτικὴν μας ἀξιότητα, ἡ ὁποία δουλεύοντας ὄχι μόνον βγάζει τὸ ψωμί του, ἀλλὰ καὶ παράγει τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πλούτου ποὺ τὴν ζωὴν εἰς ὅλους καὶ μίαν τελείαν συσσωμάτωσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ συνόλου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξῃτήσαμεν τὴν ἀποταμίευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς δάνειον, ὅχι διὰ νὰ τὴν σπαταλήσωμεν εἰς πολιτικὰς ἀσκόπους καὶ εἰς εὐνοίας ἰδιοτελεῖς, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμωμεν ἔργα παραγωγικά. Καὶ διὰ νὰ σώσωμεν μὲν ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος τὴν ἀγροτικὴν μας ἀξιότητα καὶ ἀνεφοδιασμοὺς καὶ εἰς